

РІЗДВО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Пресвята Матір Божа народилася від стареньких безплідних батьків в місті Назареті, що знаходиться, на три дні відстані від Єрусалиму. У всій Галілеї не було більш непригідного містечка, як Назарет; «від Назарета чи може що добро бути», - говорили євреї, коли почули, звідти з'явився великий пророк Ісус.

Згідно зі свідченнями пророків, обіцяний Спаситель світу повинен був народитися з царського племені Давидового. Але з часу Вавилонського полону нащадки царя Давида втрачали мало-помалу свої права, і, коли піднісся рід Маккавеїв, зникла вся відмінність царського роду і став він разом з простим народом.

Коли в передбачений пророками час царська влада перейшла до чужоземця Ірода Великого; коли наступило залізне, жорстоке володарювання Римської імперії; коли виявився загальний занепад моральності і релігії, — тоді юдеї усвідомили, що седмиці Даниїлові приходять до кінця, і з нетерпінням почали чекати появи Месії, сподіваючись бачити Його в образі великого царя-завойовника, який звільнить їх від чужоземного ярма і дасть їм панування над іншими народами.

У Назареті жила благочестива сімейна пара - Йоаким і Анна. Йоаким походив з коліна Юдиного, царського роду, Анна була молодшою дочкою священика від племені Аарона, Матфана, у якого були три дочки: Марія, Софія і Анна; у Софії була дочка Єлисавета, яка була матір'ю Іоана Предтечі.

Йоаким і Анна були праведні перед Господом і чистим серцем дотримували заповіді Його і всім були відомі не стільки знатністю свого походження, скільки своїм смиренням і милосердям.

Так досягли вони глибокої старості. Все їх життя було пройняте любов'ю до Бога і милосердям до ближніх: щорічно виділяли вони зі своїх доходів дві третини: одну жертвували в храм Божий, іншу роздавали бідним і мандрівникам; останнє ж використовували для власних потреб. Вони були щасливі, але бездітність сповнювала скорботою їхні серця: у той час, бездітність вважалася ганьбою і важким покаранням, тим більше для нащадків

Давида, оскільки обіцяний Месія мав прийти саме з їхнього роду.

Пройшло 50 років їх шлюбного життя, а вони терпіли ганьбу бездітності. Згідно із законом, щопідтримували фарисеї, Йоаким мав право вимагати розлучення через неплідність дружини; але Йоаким, людина праведна, любив і шанував дружину свою Анну за її незвичайну лагідність та високі чесноти і не хотів розлучитися з нею.

У великі свята вони мали звичай ходити до Єрусалиму. До дня оновлення храму прийшов Йоаким в храм, щоб разом з іншими своїми співвітчизниками принести жертву; але архієрей Іссахар відкинув приношення Йоакима і, докоривши його бездітністю, сказав: «Господь, через деякі твої таємні гріхи, забрав від Тебе своє благословення». Інші люди теж поносили його: «Недозволено тобі приносити з нами дари твої, бо ти не створив сім'я в Ізраїлі». Важко було Йоакиму чути такі привселюдні дорікання, і не повернувшись додому, та пішов у пустелю. Сорок днів і сорок ночей праведний старець плакав, постився і молився, волаючи до Бога, щоб забрав від нього ганьбу і нарікання, щоб дарував йому дитину в старості.

В той же час, дізнавшись про те як образили її чоловіка, Анна безутішно плакала і, щоб приховати свою скорботу, пішла в сад. Сидячи під лавровим деревом, вона не переставала плакати і молитися з непохитною вірою, що Бог може і неможливе для людей зробити можливим! В цей час, піднявши очі до неба, вона побачила серед гілочок лаврового дерева гніздо з неопереними ще пташенятами - ще сильніше полилися з її серця моїння: «Горе мені, самотній, - волала вона, - всі в світі радіють дітьми: і птахи небесні, і звірі земні родючі у Тебе, Господи, і земля приносить часно плоди свої, і всі благословляють Тебе! Одна я як степ безводний, без життя і рослинності! Зглянься на мене, Господи, і почуй молитву мою!»

Раптом перед нею з'явився ангел Господній і сказав: «Анна! Господь почув молитви твої, і Ти народиш дитя, і сім'ям твоїм благословляться всі роди земні. Ім'я твоєї дочки та буде Марія, і нею дасться спасіння всьому світу» Ангел повелів Анні йти до Єрусалиму, провівши їй, що свого чоловіка вона зустріне біля золотих воріт.

Ангел Божий з'явився і праведному Йоакиму, що стояв на молитві в пустелі, і сказав: «Господь прийняв твої молитви: дружина твоя народить тобі дочку, про яку всі радітимуть. Йди до Єрусалиму і там біля золотих воріт знайдеш дружину твою, якій я сповістив це»

Вони зустрілися; разом принесли подячні жертви в храм Божому, разом повернулися додому, з твердою вірою, що отримають за Господнім словом. Православна Церква з давніх часів святкує в 9 (22) грудня Зачаття Пресвятої Богородиці від престарілих батьків. За вченням Православної Церкви, Пресвята Діва Марія зачата і народжена за обітницею Божою від чоловіка і жінки природним чином; Єдиний Господь Ісус Христос народився від Приснодіви Марії безмужно, від Святого Духа.

За звичаєм юдейським, в 15-й день після народження немовляти дано було їй ім'я, вказане ангелом Божим, Марія (євр. Маріам, що означає: «володарка», «владичиця»).

ХРАМОВЕ СВЯТО У РІЗДВО-БОГОРОДИЧНОМУ ХРАМІ

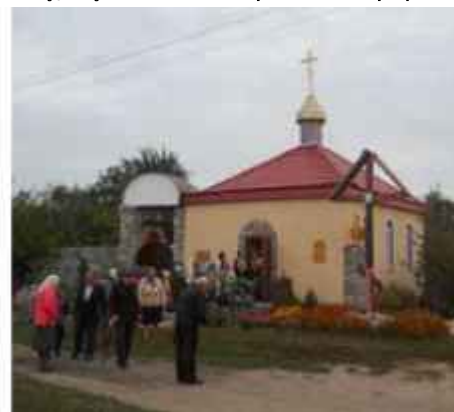
21 вересня Свята Православна Церква відзначає Різдво Пресвятої Богородиці. Це день першої річниці Різдво-Богородичного храму, який нещодавно став для багатьох духовним осередком. Ще не так давно було закінчене будівництво і вже сьогодні люди мають змогу відвідувати духовну святиню. Звісно це тільки початок і ще досить багато праці навколо храму і всередині, але вже сміливо можна дивитися на пройдений шлях.

Саме в цей день храм Різдва Пресвятої м. Ромни святкує престольне свято та зустрічає гостей. Божественну літургію очолив настоятель храму ієрей Вадим (Полішук), йому співслужили благочинний Роменського району протоієрей Ігор (Мурий), протоієрей Олександр Лисий, ієрей Ілля Ціко та інше духовенство Роменського району.

Після завершення літургії ієрей Вадим звернувся до своїх прихожан з вітальним

словом, де всім подякував за віру та допомогу, яку кожний вніс в розвиток парафії.

АРХІЄПІСКОП МЕФОДІЙ ВІДВІДАВ с. ВАСИЛІВКУ

28 серпня 2012 року Свята Православна Церква відзначає одне з найбільших свят - Успіння Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії. У день свята Високопреосвященний Мефодій, архієпископ Сумський і Охтирський, на запрошення прот. Петра Лютка, настоятеля Свято-Миколаївського храму с. Василівка, здійснив архіпастирський візит до Роменського благочиння.

На церковному подвір'ї Свято-Миколаївського храму архіпастиря зустріли жителі села, котрі привітали владика запашним короваєм. Після зустрічі владика Мефодій очолив Божественну літургію.

Владичі співслужили: настоятель храму прот. Петро Лютак та духовенство Роменського благочиння. По завершенню літургії

владика виголосив проповідь, в якій розкрив суть свята Успіння Пресвятої Богородиці, висловив вдячність прихожанам храму, які беруть активну участь у житті та розбудові парафії, подякував настоятелю, духовенству та вірянам за спільні молитви, піднесені до Господа в цей святковий день.

ПРО ЛИХОСЛІВ'Я

Одним з розповсюджених пороків сучасного суспільства є лихослів'я. Лайливці будуть судитися судом Божим разом з тяжкими грішниками. Апостол Павло у Посланні до Коринф'ян пише, що лихословці разом з п'яницями, блудниками, злодіями, лихварями Царства Божого не успадакують (1 Кор. 6, 10), якщо, звичайно, не покаються і не виправляться. Той же апостол, звертаючись до християн, говорить: "Ніяке гниле слово нехай не виходить з уст ваших, а тільки добре" (Еф. 4, 29).

Особливо грішать ті люди, які ображають ближніх так званим "матірним словом". Один святий сказав, що "матірним словом" хуляться священне ім'я матері. Першою матір'ю для християн є Пресвята Богородиця. В особі апостола Іоана Богослова Господь Ісус Христос, терплячи смертні муки на хресті, всиновив своїй Матері весь християнський рід. І з того часу Церква іменує Пресвяту Богородицю Матір'ю роду християнського. Друга матір - це та жінка, яка народила нас, дала нам життя і виховала. Без неї ми не існували б, не знали б цього прекрасного світу і не раділи б життю. Третя мати - це земля, яка дає всім нам, з благословення Божого, їжу, одяг та житло. Як можна хулити найдорожче, найсвятініше ім'я - матері?

Треба утримувати свій язик від лихослів'я, треба викорінювати з свого життя цей злий звичай. Якщо "за всяке пuste слово, яке скажуть люди, вони дадуть відповідь у день судний" (Мф. 12, 36), то про гниле слово нема чого і говорити. Послухайте, що говорить Премудрий Соломон: "Благословення праведників місто йде угору, устами грішників - занепадає" (Пр. 11, 11).

Значить, через нечестивих лихословів руйнуються міста і села. Найбільшою карою за "матірне слово" для людини є позбавлення благодаті та благословення Божого.

Святитель Григорій Двоєслов, який написав літургію Ранішосвячених Дарів,

яку Церква здійснює у дні Великого посту, розповідає про один випадок, який стався у Римі в VI ст. Приклад цей стосується лихослів'я і Божої кари за цей гріх. Один мешканець Рима мав маленького сина, якого він любив і балував. Надмірні пестощі довели хлопчика до того, що він перестав утримуватися від вимовляння лайливих слів. Як тільки що-небудь не подобалося йому, він починав лаятись. Він дійшов до такого стану, що став хулити лайливими словами ім'я Боже, ікони та інші священні речі. У той час стався в Римі мор, і хлопчик побачив, як до нього підступили біси, щоб узяти його грішну душу. Побачивши їх, хлопчик закричав і, звертаючись до батька, став умовляти і просити його відігнати їх. Батько запитав сина: "Дитя моє! Що ти бачиш?" Він відповів: "Ось прийшли біси і хочуть взяти мене". Потім він став лаятись поганими словами і в ту ж мить помер. Так Господь покарав людину за лихослів'я.

Бували випадки, коли Бог раптово посилав на лайливця оніміння, як кару за цей гріх. Лихослів'я не личить будь-якій культурній людині, тим більше - християнину, не кажучи вже про священника. Часто лихослів'я є результатом гніву. Але трапляються люди, які вживають лайливі слова несвідомо. Вони так засмітили свою мову, що не можуть висловити думку без гнилих слів. Вони стають для них словами-паразитами. Ох, як небезпечно людині доводити себе до такого стану!

Соромно чути, коли лихословить чоловік, але вдвічі непристойніше, коли гниле слово виходить з вуст жінки.

Апостол Павло, повчаючи християн, каже: "Лихослів'я, і марнослів'я, і кощунство не пристойні вам" (Еф. 5, 4), тобто нам, християнам. Тому той, хто заражений цим огидним пороком, повинен викоренити його і не оскверняти лихослів'ям не тільки уста, але і слух.

з пристрастями

1. Правильне мислення - це осягнення волі Божої повсякчас, на кожному місці і у всякому ділі; воно буває тільки в чистих серцях.

2. Хто подолав три головні пристрасті (марнославство, проголобство й чревоугодництво), той разом переміг і п'ять інших (розпущу, гнів, печаль, нудьгу, гордість), але хто не подолає перших, - той жодної не переможе.

3. Усяка бісівська борня походить з трьох головних причин: або від недбалства, або від гордості, або від заздрости диявола.

4. Хай завжди вірно служить нам згідна з Богом совість наша (просвічена вірою та заповідями Господніми). Тож, спізнавши, звідки віють вітри, за її вказівками розгортаймо вітрила.

5. У всіх діяннях, якими намагаємося угодити Богові, біси викопують нам три ями: першу - шкодять нашій добрій справі; другу (коли в цій першій пробі переможені) - намагаються, щоб зроблене принаймні суперечило Божій волі; коли ж і в цьому задумі не досягнуть успіху, тоді вже, тихо підкрившись до душі, вселяють у неї марнославство, мовляв, ти вже живеш богоугодно. - Перший спокусі чинить опір ревність про спасіння і пам'ять про смерть; другий - смирення і приниження, а третій - постійне самодокорення. Цей труд перед нами, аж доки ввійде до нашого святилища вогонь оцей Божий (Пс. 78:16). Тоді вже не буде в нас засилья злих звичок; бо Бог наш - вогонь, що пожирає (Євр. 12:29) усяке розпалення і порухи похоти, кожну злу звичку, жорстокість і потьмарення, внутрішню і зовнішню, видиме й невидиме.

6. Коли біси подолають душу і світло ума потьмарять, тоді не буде більше в нас, окаєних, ні тверезої пильності, ні розсудливості, ні знання, ні сорому, а їхнє місце заступають: жорстокосердя, нечуття, нерозсудливість і сліпота.

7. Окрадення душі настає тоді, коли ми за добро вважаємо те, в чому добра нема. Це є непомітним крадіжством багатства, неусвідомленим полоном душі. Вбивством душі є умиртвіння ума пристрастю до грішних діл (придушення страху Божого, совісті й духовного чуття смертними гріхами). Погибель для душі - розпука після вчиненого беззаконня.

8. Нехай дерзають ті, що були пристрастними - і покалялися! Бо хоч вони і до всіх ям упадали, і в усіх тенетах ув'язали, і всякою недугою слабували, але, одужавши, - стануть для всіх світлами і лікарями, світлою і наставниками, викриваючи підступи та небезпеки кожного пороку - своїм досвідом спасаючи близьких до падіння.

9. Неперевершена абетка для усіх монахів (початківців зокрема): послух, піст, веретище, попіл, сльози, сповідь, мовчання, смиренність, чування, мужність, усвідомлення своєї нікчемності, труд, страждання, пониження, скруха серця, незлобивість, братня любов, лагідність, проста і недопитлива віра, безжурність про світ, негрішна байдужість до батьків, безпристрасність, простота з негнєтливостю, добровільне убогство.

10. Стан і прикмети тих, що досягають посту: нечванливість, безгнєтність, блага надія, мовчання, розсудливість, постійна пам'ять про суд, милосердя, гостинність, помірковане повчання, беззастанна молитва, негрошлюбство.

СВЯТІ МУЧЕНИЦІ ВІРА, НАДІЯ, ЛЮБОВ ТА МАТІР ЇХ СОФІЯ

30 вересня Православна Церква вшановує пам'ять святих мучениць Віри, Надії, Любові і матері їх Софії. Жили вони в Римі за царювання імператора Андріана. Софія, «будучи у чесному шлюбі, народила трьох доньок, яким дала імена відповідні трьом християнським чеснотам, і прагнула навчити їх тих чеснот.

Слухаючи святої богомудрої матері, доньки досягали успіху в духовному житті, зростали красиві і мудрі. Чутка про їхню премудрість і красу дійшла і до начальника області Антіоха, він же відразу переконався, що вони християни і повідомив про це царя Андріана. Останній послав слуг за премудрими дівами. Помолвившись і поклонившись Господу Богу, всі четверо - мати і доньки пішли до царя, часто споглядаючи на небо і таємною молитвою вручали себе допомозі Того, Хто повелів не боятися «тих, що вбивають тіло а душі не можуть убити» (Мф. 10, 28).

Побачивши їх благородні, світлі і безстрашні обличчя, цар почав запитувати, якого вони роду, як їх звать і яка їхня віра. Будучи премудрою, мати відповідала розсудливо. Розповідаючи коротко про своє життя, вона почала сповідувати Христа. «Я християнка, ось це дорогоцінне ім'я яким я можу похвалитись», - говорила вона.

Цар побачивши перед собою таку мудру жінку, відклав цю справу на три дні, відіславши їх до однієї жінки на ім'я Поладія, для спостереження за благочестивою сім'єю. Очікуючи імператорського суду Софія день і ніч навчала доньок богонатхненними словами. «Доньки мої улюблені, нині час вашого подвигу... коли мученецьким вінцем, ви увінчаєтесь з улюбленим своїм Нареченим. Для мене буде торжество, радість і честь і слава серед усіх віруючих, якщо я удостоюся іменуватися матір'ю мучениць».

Коли настав третій день, їх привели до беззаконного царя на суд, де він запропонував поклонитись ідолові. На що отримав відповідь: «Отець наш Бог, який живе на небесах, поклоняючись Йому, на богів твоїх

плюємо, а твоїх погроз не боїмося...» Здивований Андріан спробував спокусити дочок почергово, але віра їхня не похитнулася і не піддалась хитрощам імператора.

Спершу старшу дочку Віру за непослух цареві роздягнули і нагу били, вона ж у свою чергу мовчки терпіла страждання. Побачивши це, цар повелів відрізати їй груди, але замість крові на подив усім потекло молоко. Після цього були принесені розжарені залізні ґрати, слуги поклали на них Віру. Дві години лежала вона на цих ґратах і зовсім не обгоріла. Мучитель, не знаючи що робити, засудив її на усічення мечем. Віра нітрохи не сумувала, промовляючи до сестер «нехай я буду для вас прикладом, щоб і ви обидві ішли за мною до нашого Нареченого, Який кличе нас». Після цього свята Віра була усічена і відійшла до Христа-Бога.

Прийшов час для мук Надії, яка також не погоджувалась поклонитись богині Артеміді. Слуги після довгого побиття кинули її у вогонь, де вона залишилась неушкодженою, прославляючи Бога. Після цього її повісили і стругали великими кігтями, тіло падало

шматками і кров лилася потоком. Але від ран виходили дивні пахощі і на обличчі була усмішка. Цим свята Софія посоромила мучителя, що він не в силах перемогти малолітньої отроковиці. Не бажаючи терпіти ганьбу, цар засудив святу на усічення мечем. Софія, сказавши сестрі: «Не залишайся і ти тут, сестро, постанемо разом перед Святою Трійцею», - схилила голову і віддалась на усічення.

Велика любов до Господа не згасала й у третій отроковиці Любові. Вона говорила словами апостола: «Хто відлучить нас від любові Божої: скорбота чи утиски, чи гоніння, чи голод, чи нагота, чи небезпека чи меч? Але все це переборемо силою Того, Хто полюбив нас» (Рим.8, 35-37). Мучитель наказав розтягнути її по колесу і бити палкою. Вона була розтягнута так, що члени тіла її відокремилися від суглобів, і вона покрилася, як багрянниця, кров'ю, якою була напоєна земля, ніби від дощу. Після ще однієї спроби переконати поклонитись ідолові, жорстокий правитель, наказав негайно кинути її в розпалену піч. Але свята сама поспіхом пішла у вогнище і неушкоджена ходила, ніби у холодному місці, співаючи і прославляючи Бога.

Тоді мучитель за наказом царя пробив члени її залізними свердлами, але Бог підкріплював святу Своєю допомогою і Любов не померла. Розгублений мучитель повелів нарешті усікти святу мечем. Вона ж, почувши це, раділа і говорила: «Господи Ісусе Христе, Який полюбив рабу твою Любов, оселяєш мене разом із сестрами, сподоби і мене перетерпіти те, що і вони перетерпіли». І відразу ж свята Любов була усічена мечем.

Мати поховала дочок на високому пагорбі, плачучи від радості. Перебувши на їхній могилі три дні, ревно молилася і сама спочила у Господі. Віруючі поховали її разом з доньками. Таким чином і вона не позбавилася з ними участі в Царстві Небесному і мученицького вінчання тому, що якщо не тілом, то серцем своїм і вона страждала за Христа.

ЗАКОН БОЖИЙ

Бог створив увесь світ з нічого, одним Своїм словом. Він може зробити все, що забажає. Бог - найвища сутність. Йому немає рівного нікого і ніде, ні на землі, ні на небі. Ми, люди, своїм розумом цілком збагнути Його не можемо, і самі ми нічого не могли дізнатися про Нього, якби Сам Бог не відкрив нам про Себе. Що ми знаємо про Бога, все це відкрито нам Ним Самим.

Коли Бог створив перших людей - Адама і Єву, - то являвся їм у раю і відкривав їм про Себе, як потрібно врівати в єдиного істинного Бога і як виконувати Його волю.

Це вчення Боже спочатку передавалось усно з роду в рід, а потім, за спонукою Божою, було записане Мойсеєм та іншими пророками у священні книги.

Нарешті Сам Син Божий, Ісус Христос, з'явився на землю і доповнив усе, що треба знати людині про Бога. Він відкрив людям велику таємницю, що Бог один, але триєдиний в Особах. Перша Особа - Бог Отець, друга Осо-

ПРО БОГА

ба - Бог Син, третя Особа - Бог Дух Святий.

Це не три Боги, а один Бог у трьох Особах, Трійця, єдиносущна і нероздільна.

Усі три Особи мають однакове Божественне достоїнство, нема між ними ні старшого, ні молодшого; як Бог Отець є істинний Бог, так і Бог Син є істинний Бог, так і Дух Святий є істинний Бог.

Відрізняються Вони лише тим, що Бог Отець ні від кого не народжується і не сходить; Син Божий народжується від Бога Отця, а Дух Святий сходить від Бога Отця.

Ісус Христос через розкриття таїни Пресвятої Трійці навчив нас не тільки істинно поклонятися Богу, але й любити Бога, бо всі три Особи Пресвятої Трійці, - Отець, Син і Святий Дух, - вічно перебувають Один з Одним у безперервній любові і складають Собою одну Істоту (Сутність). Бог є найдосконаліша Любов.

Велику таїну, яку відкрив нам Бог про Себе, - таїну Святої Трійці, наш слабосилий розум не може вмістити, збагнути.

Святий Кирило, вчитель слов'ян, намагався так пояснити таїну Пресвятої Трійці. Він казав: "Бачите на небі круг блискучий (сонце), і від нього народжується світло і виходить тепло? Бог Отець, як сонячний круг, без початку і кінця. Від Нього вічно народжується Син Божий, як від Сонця - світло; і, як

від Сонця разом зі світлим промінням іде й тепло, виходить Дух Святий. Кожен розрізняє окремо і круг сонячний, і світло, і тепло, але це не три Сонця, а одне Сонце на небі. Так і Свята Трійця: три в ній Особи, а Бог єдиний і нероздільний."

Св. Августин каже: "Ти бачиш Трійцю, якщо бачиш любов". Це означає, що таїну Пресвятої Трійці швидше можна зрозуміти серцем, тобто любов'ю, аніж нашим слабким розумом.

Вчення Ісуса Христа, Сина Божого, було записано Його учениками у священну книгу, яка називається Євангелієм. Слово "Євангеліє" означає блага (або добра) звістка.

А всі священні книги, складені в одну книгу, називаються Біблією. Це слово грецьке, українською означає книги.

ЗАПИТАННЯ: Чи можемо ми цілком збагнути розумом своїм, хто такий Бог, і самі дізнатися про Нього? Звідки ми дізналися про Бога і що Він Творець світу? Хто доповнив учення про Бога, що Він один, але в трьох Особах? Як називаються Особи Святої Трійці? Чим відрізняються між собою Особи Святої Трійці? Що таке Євангеліє і що таке Біблія?

Протоієрей Серафим Слобідський

ПРИТЧІ, ПОВЧАННЯ, ДУХОВНІ БЕСІДИ**ДВІ СВІЧКИ**

Шкода мені тебе... - сказала незасвічена свічка своїй запаленій подрузі. - Короткий твій вік. Ти весь час гориш, і незабаром тебе не стане. Я набагато щасливіша за тебе. Я не горю, і, отже, не тану; лежу спокійно на боці і проживу дуже довго. Твої ж дні полічені. Відповідала палаюча свічка:

- Я анітрохи не шкодую про це. Моє життя прекрасне й сповнене значення. Я горю, і віск мій тоне, але від мого вогню запалюється безліч інших свічок, і мій вогонь від цього не убуває. Я світлом розганяю морок ночі; радую очі дитини на святі; оздоровляю повітря біля ліжка хворого, бо збудники хвороб не виносять живого вогню; або підношуся символом молитовного устремління людини. Хіба коротке життя моє не прекрасне?

І мені шкода тебе, незасвічена моя сестро. Жалюгідна твоя доля. Ти не виконала свого призначення; і що з твоєю душею - вогнем? Так, ти пролежиш в цілості довгі роки, але кому ти потрібна така, і яка радість і користь від тебе? Право, краще горіти, ніж спочивати, тому що в горінні - життя, а у сплячці - смерть. І ти жалієш мене, що я скоро згорю і перестану жити, але ти в твоїй бездіяльності й не починала жити, і так і помреш, не почавши. А життя пройде повз.

КОЛИ МИ ЛЮБИМО

Один віруючий чоловік завжди приходив на роботу сяючий і радісний. Одного разу товариш по роботі запитав його:

- Чому ти завжди такий щасливий? Що робить тебе таким задоволеним? Робота в тебе важка, та й вдома турбот вистачає...

Чоловік посміхнувся у відповідь:

- Просто я всіх люблю.

Святе Письмо говорить: «Не будьте винні нікому нічого, крім взаємної любові, бо хто любить іншого - виконав закон» (Рим. 13:8).

Любити всіх - хіба це можливо? Так, якщо людина вірить в Бога і відкриває своє серце Духу Святому. Бог всіх любить: і праведника, і занепокоєного грішника. І Він щедро дарує любов своїм дітям. Через свою гріховну природу ми не вміємо любити тих, хто нас не любить. А часом навіть тих, хто нас любить. Але якщо ми приймемо нову духовну природу від Христа, то любити ближнього, навіть ворога, - стане для нас просто і природно.

РАЗОМ ЗБУДУЄМО ХРАМ !

Дорогі християни, люди доброї волі, усі хто живе у серці з Богом.

Ми звертаємось до Вас з великим проханням і надією про допомогу у будівництві храму святих апостолів Петра і Павла. Справа побудови храму нелегка, тому просимо вас приєднатися до доброї справи і зробити свій внесок коштами, будівельними матеріалами, чи вашою працею. Хоч Ваша посильна жертва стане може однією цеглинкою у стіні цього Храму, однак вона необхідна нам, бо із цеглинок виростають міста.

Ми будемо дуже вдячні за Вашу доброту і будемо неустанно молитись за Вас і ваших рідних.

З надією і вдячністю громада
Петро-Павлівського храму.

Наш рахунок: Роменське відділення КФ АБ «Експрес-Банк»

МФО 337212 р/р 26007049984, код 23634500

Наша адреса: м. Ромни, Сумська обл. вул. Червонопрапорна, 4

тел: 5-87-57, моб. 067-901-15-48

**Висловлюємо щире подяку Шевченко Ларисі Василівні
за надану допомогу на видання цього номера газети.**

ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР**ЖОВТЕНЬ**

7 Нд. Неділя 18-та після П'ятдесятниці.

Прп. Феодосія Манявського (1629)

9 Вт. Апостола, євангеліста Іоана Богослова (початок II).

14 Нд. Неділя 19-та після П'ятдесятниці

Покрова Пресвятої Владичиці нашої

Богородиці і Приснодіви Марії.

21 Нд. Неділя 20-та після П'ятдесятниці.

Пам'ять святих отців VII Вселенського

Собору (787).

28 Нд. Неділя 21-ша після П'ятдесятниці.

ДУХОВНА ПОЕЗІЯ

Спекотна тиша обіймає сад.

Стікає спрагою стара олива.

Тремтить мінором, мов бурштин, оса...

Спаситель молиться за нещасливих.

Солодким трунком труїмо життя —

В красі гріха обвуглюються душі,

Ми знаємо, коли живем не так,

Коли ми Бога у собі паплюжимо.

Еквілібристи на канаті зла,

Ще балансуєм: віра чи невір'я?

І сумно осипається зола

Із душ марних і анемічно сірих.

Шукаєм чуда, а знаходимо тьму,

Душею приторговуєм за безцінь,

І мрійно одягаємо хомут

Туманних надокучливих сугестій.

Чого вона сумує і болить,

Коли знімає легковажні шати?

Із цих принадних і чіпких боліт,

Куди тепер уже їй поспішати?

Спрямуй нас, Боже, на нетлінний шлях.

Очисти серця від бруду і від блуду —

Незатишно нам на семи вітрах,

Де в кожного — малесенький Іуда.

Святого неба сяючий орган

Над світом грішним в грізному мовчанні.

Душа, проріси в молитви поган,

Крізь сміх і гріх подивиться печально.

Моя душа всю ніч була в сльозах...

Спасителю, явивсь між нас, убогих.

Не дай в торосах гордості змерзати,

Зніми гарячих пристрастей облогу.

Не дай нам, Боже, їсти слізний хліб

І захисти від усмішки спокуси.

На цій малій, покривдженій землі

З Тобою вже нічого не боюся.

Спасителю, явився поміж нас

І тільки Свій хліб дай завжди нам їсти,

Ковтком Свого священного вина

Скріпи у нас Завіт Благої Вістки.

Мойого «я» безжалісна оса...

Її жало із себе викинуло мушу.

І не старіє Гефсиманський сад,

І мій Спаситель дивиться у душу.

Ольга Чорномаз

БЛАГОВІСНИК

Засновник: Роменська благочинна Сумської єпархії
Української Православної Церкви Київського Патріархату
Видається з благословення,
Методія, архієпископа Сумського і Охтирського
Виходить один раз на місяць
Розповсюджується безкоштовно

Наша адреса: 42005, Сумська обл.
м. Ромни

3 пров. Червонопрапорної, 17
E-mail: blagovisnyk@ukr.net
www.orthodox-romny.at.ua
тел. (05448) 5-87-57
моб. (067)-901-15-48

Головний редактор
священник Ігор Мурий.

Газету віддруковано у ТОВ

"Торговий дім Папірус"

42000, м. Ромни, бульвар Свободи, 5

Тираж 2000 прим.

зам. № _____